

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964931424/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

3.

Velan! vi veed, hvorhen
Den korte Vej os leder.
Vi vente ham igien,
Som os et Sted bereder.
Vi gaaer nu gennem Moser,
Nu Haver fuld^d af Roser,
Alt lige meget, naar
Vor Drift til Himlen gaaer.

60

Nr. 329. - XXXXVI.

1.

Vor Klippe vi slippe umuelig,
Førend os Hielpen er sendt;
Lad være, vi ere uduelig,
Hvilket er noksom bekjendt.
Begære vi meere, vort Hoved,
End Naade, som baade er lovet,
Og dyre og suure fortient?
Vor Klippe &c. &c.

2.

Hvor skulde det huldeste Herte
Bøje den Fattiges Ret,
Forjage den Svage i Smerte,
Glemme hans Tauer saa let?

Nr. 329 — XXXXVI. 1, 5: *vi ej*, forslag af Hans Brix, unødvendig retfældes. 1, 7:
Spørgsmålstegnet efter *fortied* er tilføjet i nærværende udgave.

3, 3: *vi vente horn [igen]* om med tanken på den yderste dag (se nr. 19, 6, 1 ff.;
258, 1, 12) eller på døden, før står hem; måske har det ikke engang stået klart for
digteren selv, how hvem begge former for det kristne håb var levende. — 3, 3-4:
Joh. 14, 2-3: »Jeg går bort at berede eder sted, og når jeg ... får berødt eder
sted, kommer jeg igen og vil tage eder til mig. — 3, 5-6: nu ... nu' smart ...
smart. — 3, 8: *Drift*[!] indre Hilsynsdelst.

Nr. 329 — XXXXVI. Original. — 1, 1: *vor Klippe* om Herren, Sl. 18, 3; 19, 15; 28, 1;
21, 4 m. fl. — 1, 3: *lad osrej* selv om. — 1, 5-7: Spørgsmålet rettes til Kristus (*vort*
Hoved, Et. 5, 23); det skal visse, at hvad vi begærer, ikke er noget formæstligt,
men kun *Naade*, idet den henvises til, at denne både er lovet os og af Kristus
fortient (il os — 1, 7: *dyre, suure*) dyrt, surt. — 2, 1: *det huldeste Herte*; Jesu
hjerte; *huld* mild, kerlig. — 2, 2: *bøje* den *Fattiges Ret*; hindre ham fra at opnå,
hvad der er hans ret, 2. Mos. 23, 6. — 2, 3: *i Smerte* i hans (den fattiges) smerte.